

ဇွဲမိုးဝက်
(ဟံသာဝတီမြေ)

သဘာန်ကြီးစံတင်ရဲ့

ကလွဲစား

သဘက်ကြီးစံတင်ရဲ့ ကလဲ့စား

ဦးထွန်းလှ တစ်ယောက် ညနေစောင်းပြီ ဖြစ်သော်လည်း သူ၏ စာရင်းငှားများ ပြန်မရောက်လာ သေးသည့် အတွက် အတော်ပင် စိတ်သောက ရောက်နေရှာတယ်။

အလှူ လုပ်ဖို့ အတွက် သူပိုင်တဲ့ လယ်ထဲမှာ ပေါက်နေတဲ့ မအူပင်ကြီးမှ အကိုင်းခက်များကို သွားခုတ် ခိုင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။

မအူပင်ကြီးက ယောက်ျား ငါးယောက်ဖက်လောက် ရှိတဲ့ နှစ်ချို့ အပင်ကြီးဆိုတော့ အကိုင်း ခုတ်ရင်တောင် အလှူ အတွက်တွင် မက သူ၏ အိမ်အတွက် တစ်မိုးစာ ကောင်းကောင်း ရနိုင်တယ်လေ။

ကွာ ... သေချာမှာ လိုက်ရဲ့ သားနဲ့ မမှောင်ခင် ပြန်လာခဲ့ကြပါဆိုတဲ့ ဟာကို ပြောလိုက်ရင် ဟုတ်ကဲ့ဟုတ်ကဲ့နဲ့ ကွယ်ရာဆို သူတို့ လုပ်ချင်တာ လုပ်ကြတယ်။

မိန်းမရေ ငါ့ကို အောက်လင်းမီးလေး ပေးစမ်းပါဟာ ငါ ဟိုကောင်တွေနောက် လိုက်သွား ဦးမယ်။

ဦးထွန်းလှ တစ်ယောက် အောက်လင်း မီးလေး ထိုးပြီး တစ်မိုင်လောက်ဝေးတဲ့ သူ၏ လယ်တောတွေဆီ ထွက်လာခဲ့တယ်။

လယ်တစ်ပွဲ အကျော်ရောက်တော့ ကိုသန်းစိန် တစ်ယောက် အမောတကောနဲ့ ပြေး လာပြီး ဦးလေးလိုက်လာတာ အတော်ပဲဗျာ ဟိုမှာ မြင့်စိ

နံ တစ်ယောက် သရဲကပ်နေလို့ ကျုပ်တို့ ကို မကျေနပ်ဖူးချည်း ပြောနေတယ်။

ဦးထွန်းလှ တစ်ယောက် စာရင်းငှားတွေကို ဆူဖို့ လိုက်လာတာ အခုတော့ လာရင်းကိစ္စကိုမေ့ပြီး စိုးရိမ်စိတ်တို့ က နေရာ ယူသွားခဲ့လေပြီ နှစ်ယောက်သား မအူပင်ကြီး အနား ရောက်တော့ မင်းတို့ ကများ ငါနေတဲ့ အပင်ကို လာခုတ်ရဲတယ်ပေါ့ နောက်ပြီး ငါ့ကိုလည်း မလေးမစား ဆက်ဆံသေးတယ်။

ငါ့ကိုလည်း ခွင့်မတောင်းကြဘူး ငါ့အကြောင်း မင်းတို့ သိအောင် ပြရသေးတာပေါ့။

မြင့်စိန်ရဲ့ ပင်ကိုအသံပျောက်ပြီး အသံဩဩကြီးနဲ့ ပြောနေတဲ့ စကားလုံးတွေက ယောက်ျား အရင့်မာကြီးတွေကို ခူးတုန်စေခဲ့တာ အမှန်ပါ။

တောင်း ... တောင်း ပန်ပါတယ်ဗျာ ... ကျုပ် ... ကျုပ်တို့ ကို ခွင့်... ခွင့်လွှတ်ပေးပါ။

ကိုဌေးဝင်း တစ်ယောက် အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့နဲ့ တောင်းပန်နေရှာတယ် ဒါတွေကို ကြားလိုက်ရတော့ ဦးထွန်းလှ ခပ်မြန်မြန်လေး သွားပြီး ကျုပ် တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ ကျုပ်က ဒီလယ်ပွဲတွေကို ပိုင်တဲ့ သူပါ ဒီကောင်လေးတွေမှာ အပြစ်မရှိပါဘူး အလှူ လုပ်ဖို့ ထင်းလိုတာနဲ့ ဒီအပင်ကို ခုတ်ခိုင်းလိုက်တာ ကျုပ်ပါ။

ကိုမြင့်စိန် တစ်ယောက် ဒေါသတကြီးနဲ့ ဦးထွန်းလှကို အသေချာ စိုက်ကြည့်ပြီး

အေး အလှူလုပ်မှာ ဆိုလို့ ဒီတစ်ခါ ခွင့်လွှတ်လိုက်မယ် နောက်တစ်

ခါ ဒါမျိုး လာလုပ်ရင် မင်းတို့ တစ်ရွာလုံး အသေဆိုးနဲ့ သေသွားမယ်။

ငါ့နာမည် မှတ်ထားကြ သဘက်ကြီး စံတင်ဆိုတာ ငါပဲ ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာ ငါအကြံဆုံးပဲ။ မနက်ဖြန် နေဝင်ရင် အမဲသား သုံးပိဿာ ငါ့ကို လာကျွေးကြ။

ဟု ကံကဲ့ လာကျွေးပါမယ် အခုလို ခွင့်လွှတ်ပေးတာ ကျေးဇူး အထူး တင်ပါတယ်။

ပြောလည်း အပြီး ကိုမြင့်စိန် တစ်ယောက် လဲကျသွားတယ်။

အဖွဲ့သား အားလုံးလည်း ကိုမြင့်စိန်ကို လှည်းပေါ်တင်ပြီး ရွာကို ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။

နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းတော့ မနေ့က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှက မီးပင်စုရွာလေး အတွင်း အတော်လေး ပျံ့နှံ့နေခဲ့ပြီ။

ဒီသတင်းကို ကြားတော့ ကိုမြင့်စိန် တစ်ယောက် အတော်လေး ပေါက်ကွဲနေလေရဲ့ ညနေစောင်းတော့ အမဲသား တစ်အိုး အရက်နှစ်ပုလင်း နဲ့ သွားကျွေးကြတယ်။

ဗျို့ ဦးစံတင် ကျုပ်တို့ ရောက်ပြီဗျ ဒီမှာ အရက်နှစ်ပုလင်း ပါ ပါတယ် လာရောက် သုံးဆောင်ပါ ပြောအပြီး အစောက တိုက်ခတ်နေတဲ့ လေညင်းလေးက ပကတိ ငြိမ်သက်သွားပြီး အိပ်တန်း ဝင်လာတဲ့ ဗျိုင်းအုပ်ကြီးက နားခါနီးမှ တစ်ခုခုကို မြင်လိုက်သောကြောင့် အလန့်တကြား ထပျံကုန်တယ်။

ကိုသန်းစိန်တို့ လည်း ကြက်သီးမွေးညင်းများ ထလာသောကြောင့် ဟေ့ကောင်တွေ ပြန်ကြရအောင်ကွာ ဆိုပြီး ထပြန်ခဲ့တယ်။

"ဒီလို နဲ့ ရက်အနည်းငယ် ကြာတော့ ဦးလေးထွန်းလှ ကျုပ်ကို ကော

က်ရိုး နှစ်စီးလောက် ပေးဗျာ"

"ဟ မြင့်စိန်ရ မင်းက ဘာလုပ်မလို့ လဲဟ နွားမရှိ ဘာမရှိနဲ့ "

"ကျုပ် လုပ်စရာ ရှိလို့ ပါဗျာ"

"အေးအေး တလင်းထဲမှာ လိုသလောက် ယူသွားချေ"

ကိုမြင့်စိန်လည်း သူလိုချင်တာ ရတော့ ကောက်ရိုးတွေကို လှည်းပေါ် အပြည့်တင်ပြီး ဦးထွန်းလှ လယ်ထဲက မအူပင်ကြီး ခြေရင်းမှာ သွားပုံ နေလေရဲ့ ။

လှည်းလေးစီးစာ တိုက်ပြီးချိန်မှာ နေက အတော်လေး
စောင်းနေခဲ့ပြီ။

တစ်ခါတည်း ပါလာတဲ့ ရေနံဆီ သုံးဂါလန်ပုံးကို ကောက်ရိုးပုံပေါ် ပစ်တင်ပြီး ဆရာကြီးရေ ကျုပ် ရေနံပုံးလေး ထားခဲ့တယ် စောင့်ရှောက် ပေးပါဦး ပြောပြီး ရွာကို လှည်းပြန်မောင်း ခဲ့တယ် အပြန်လမ်း တစ်လျှောက်လည်း ရေနံဆီတွေ လောင်းခဲ့တယ်။

ညရှစ်နာရီတီးချိန်မှာ ကိုမြင့်စိန် တစ်ယောက် သူလောင်းခဲ့တဲ့ ရေနံ နဲ့ ကောက်ရိုးရောနေတဲ့ အစပ်ကစပြီး မီးစရှို့လိုက်တယ် (ကောက်ရိုးလှ ညည်း မောင်းရင် မည်သူပဲ ကောက်ရိုး လှည်းပေါ် တင်ပါစေ လမ်းတစ် လျှောက်တော့ အနည်းငယ် ကျကျန်ခဲ့စမြဲပါ အခုက တမင်လုပ်တာ ဆို တော့ လှည်းမောင်းတဲ့ လမ်းတစ်လျှောက် အတော်များများ ကျကျန်ခဲ့တယ်)

အတန်းလိုက် ပြေးသွားတဲ့ မီးတန်းကြီးကို ကြည့်ပြီး ကိုမြင့်စိန် တစ် ယောက် သဘောအကျကြီး ကျနေခဲ့တယ် တစ်ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက် အ ကြာ သူပုံထားခဲ့တဲ့ ကောက်ရိုးပုံကြီး မီးစလောင် ပါလေရော။
